

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010134
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010134.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému L. S., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 1T/23/2019-59 zo dňa 31.07.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2020 v Trnave, takto:

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný L. S., nar. XX.X.XXXX v B. S., trvale bytom
D. ul. XXXX/XX, B. S.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 1T/23/2019-59 zo dňa 31.07.2019 bol obžalovaný L. S., nar. XX.XX.XXXX v B. S., trvale bytom D. ul. XXXX/XX, B. S., uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe

že

dňa 20.06.2018 v čase o 18.50 hodine v Dunajskej Strede, okres Dunajská Streda, na Kračanskej ceste na parkovisku pre motorové vozidlá pred reštauráciou Hubertus prechovával v ľavej ruke 1 alobalovú skladačku s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorá látka vykazovala znaky omamných a psychotropných látok a ktorý materiál bol zaistený dobrovoľným vydaním veci podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku a následne predložený k analýze na Kriminálny ústav PZ Bratislava,

príčom podľa znaleckého posudku bolo zistené, že predložená biela kryštalická látka s hmotnosťou 182 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 78,1% hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) obsahuje 142 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 4 bežné jednotlivé dávky drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona rozhodol, že trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu trestu.

Okresný súd ďalej rozhodol podľa § 55 ods. 4 Trestného zákona, že ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nepovedie riadny život alebo zavinene nevykoná práce v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé 2 (dve) hodiny nevykonanej práce nariadi 1 (jeden) deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 59-62 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať jeho vyhlásenie o vine. Po takomto zistení prvostupňový súd vyhlásenie obžalovaného o uznání viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výroku o treste.

K výroku o treste prvostupňový súd uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/116/2014 zo dňa 18.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.06.2014, za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom, pričom na predchádzajúce odsúdenie sa hľadí ako keby nebol odsúdený. Vo výpise z evidencie priestupkov má jeden záznam a to za dopravný priestupok.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona okresný súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal ku spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol v minulosti odsúdený. V prípade obžalovaného je tak pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe. Okresný súd mal za to, že účel trestu je možné v danom prípade dosiahnuť i trestom povinnej práce vo výmere 150 hodín. Podľa názoru okresného súdu odňatie slobody u odsúdeného nie je potrebné na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti, vychovať ho k vedeniu riadneho života a výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného (č. I. 58), ktoré odôvodnil na č. I. 65-66 spisu.

V písomne odôvodnenom odvolaní prokurátor uviedol, že rozhodnutie súdu v časti výroku o treste považuje za nesprávne a nezákonné. Súd vo výroku o treste neuviedol, aké poľahčujúce a priťažujúce okolnosti pri ukladaní trestu zohľadnil. Len z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Ďalej prokurátor uviedol, že sa nedá stotožniť s názorom súdu, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného postačuje aj trest povinnej práce. Skutočnosť, že obžalovaný sa sám stará o svoje maloleté deti a chorých rodičov, nemôže byť dôvodom pre uloženie neprimerane mierneho trestu. Vzhľadom na osobu obžalovaného, na

ktorého uloženie predchádzajúceho podmieneného trestu odňatia slobody evidentne nemalo žiadny prevýchovný účinok, pretože nerešpektoval podmienky skúšobnej doby a počas jej plynutia si zadovážil a prechovával drogy, čím sa dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu, zastáva prokurátor názor, že ochranu spoločnosti pred obžalovaným možno zabezpečiť len uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý súčasne účinnejšie zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí lepšie podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede v časti výroku o treste tak, že obžalovanému uloží podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona primeraný nepodmienený trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného sa k odvolaniu prokurátora vyjadril tak, že považuje odvolanie okresnej prokuratúry za bezdôvodné. Okresný súd pri výmere trestu obžalovanému rozhodol správne, spravodlivo, v súlade so zákonnými zásadami ukladania trestov a po dôkladnom uvážení dospel k správne záveru, že trest odňatia slobody v danom prípade by bol neadekvátny, na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody, ktorý je najväčším, najprísnejším zásahom do slobody a práv človeka. Okresný súd podľa jeho názoru pri uložení trestu bral do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný sám sa stará o svoje maloleté deti a chorých rodičov, a mal za to, že účel trestu je možné v danom prípade dosiahnuť i trestom povinnej práce vo výmere 150 hodín / prvostupňový súd pri uložení trestu použil zákonnú zásadu, že trest by nemal postihovať príslušníkov rodiny obžalovaného/. Vzhľadom na to, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného postačuje alternatívny trest a vzhľadom na rodinné pomery obžalovaného navrhuje, aby odvolací súd odvolanie Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamietol ako bezdôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 30.01.2020 v neprítomnosti obžalovaného, ktorý odvolací súd požiadal o uskutočnenie verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, za prítomnosti obhajcu obžalovaného a zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaním prokurátora a podstatným obsahom spisu.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava uviedla, že pri hodnotení osoby obžalovaného chce zdôrazniť, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát právoplatne odsúdený, naposledy bol odsúdený pre prečin podvodu v treťom odseku, ktorého horná hranica trestnej sadzby je 10 rokov, napriek tomu mi pri jeho doposiaľ právoplatnom odsúdení bola Okresným súdom Dunajská Streda daná šanca dokázať, že chce viesť riadny a slušný život, nakoľko mu bol uložený trest s podmieneným odkladom jeho výkonu, a určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov. Obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného trestu, a má za to, že s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného je uloženie ďalšieho alternatívneho trestu neprimerané a nedôvodné. Výkon takéhoto trestu nezabezpečí jeho nápravu resp. prevýchovu. Zároveň sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že odňatím slobody u odsúdeného nie je potrebné na dosiahnutie účelu trestu. Uviedla ďalej, že sa pridriava písomne uvedených dôvodoch odvolania prokurátora OP, a navrhla aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil, nakoľko uložený trest je neprimeraný a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol o uložení nepodmieneného trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby konkrétne v trvaní do 1 roka podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Obhajca obžalovaného poukázal na ich písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, a uviedol, že správne rozhodol okresný súd, keď jeho klientovi uložil alternatívny trest a to s poukazom na jeho rodinné a osobné pomery a navrhol, aby odvolanie OP bolo zamietnuté.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> pričom z obsahu spisu krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by sponchyňovali správnosť skutkových záverov. Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmaval len výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, nakoľko súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov.

Odvolací súd ďalej ustálil, že prvostupňový súd správne postupoval v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie, správne prihliadal ku všetkým skutočnostiam dôležitým pre určenie druhu a výmery trestu, avšak tieto podľa názoru krajského súdu nedostatočne vyhodnotil, v dôsledku čoho obžalovanému uložil neprimerane mierny trest.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vo výroku o treste neuviedol, aké poľahčujúce a priťažujúce okolnosti pri ukladaní trestu zohľadnil. Len z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Avšak treba skonštatovať, že okresný súd správne zohľadnil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktorých pomer bol u obžalovaného vyrovnaný.

Nemožno sa však stotožniť s názorom okresného súdu, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného postačuje aj trest povinnej práce. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T 116/2014 zo dňa 18.06.2014, právoplatným toho istého dňa bol L. S. odsúdený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom, v rámci ktorého mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu v skúšobnej dobe. Skúšobná doba u obžalovaného trvala do 18.06.2019. Žalovaného prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona sa dopustil dňa 20.06.2018, teda počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného trestu odňatia slobody. Podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu povinnej práce obžalovanému je nesprávne a neprimerane mierne. Uloženie predchádzajúceho podmieneného trestu odňatia slobody zjavne nemalo na obžalovaného žiadny prevýchovný účinok, nakoľko nerešpektoval podmienky skúšobnej doby a počas jej plynutia si zadovážil a prechovával drogy, čím sa dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu.

Na základe uvedeného sa odvolací súd nemôže stotožniť s alternatívnym druhom trestu (trestu povinnej práce vo výmere 150 hodín) ako ho uložil okresný súd, a preto námietky prokurátora považuje v celom rozsahu za dôvodné. Takýto trest je pre obžalovaného neprimerane miernym, vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci. Takto uložený trest nezohľadňuje základné zásady v zmysle § 34 Trestného zákona, z ktorých sa má pri ukladaní trestných sankcií vychádzať. Práve preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci sám rozhodol.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd sa týmito ustanoveniami pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne neriadil. Pri úvahách, aký druh trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

S právnym názorom okresného súdu pri ukladaní trestu povinnej práce sa krajský súd nestotožnil a v celom rozsahu akceptoval zákonné zdôvodnenie odvolacej námietky prokurátora v neprospech obžalovaného, pretože aj krajský súd dospel k záveru, že uložený trest najmä vzhľadom k osobe obžalovaného a jeho trestnej minulosti, považoval za neprimerane nízky.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Práve sudcovskou individualizáciou trestu má byť naplnená požiadavka primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Požiadavka primeranosti trestu nemôže byť naplnená len formálnym postupom v zmysle zákonných ustanovení, bez akéhokoľvek zohľadnenia relevantných skutkových okolností. Represia v podobe uloženého trestu musí byť úmerná bezpráviu, ktoré spôsobila. V žiadnom prípade však toto bezprávie nemôže prevažovať. Tak ako neprimerane mierny aj neprimerane prísny trest nemôže plniť jednak funkciu individuálnej ako ani generálnej prevencie.

Majúc na zreteli vyššie uvedené zásady pre ukladanie trestu, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, zohľadňujúc zjavne nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného prameniaca najmä zo skutočnosti, že sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a uloženie predchádzajúceho podmieničného trestu odňatia slobody zjavne nemalo na obžalovaného žiadny prevýchovný účinok, nakoľko nerešpektoval podmienky skúšobnej doby, krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace bude trestom primeraným, zákonným aj spravodlivým. V žiadnom prípade ale, práve vzhľadom na nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného, ako to už bolo vyššie uvedené, nebolo možné dospieť k záveru, že by na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti postačoval trest povinnej práce.

Krajský súd na podklade odvolania okresnej prokuratúry pristúpil k zmene rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného L. S. a tomuto uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov, teda pri spodnej hranici trestnej sadzby, ktorá bola v prípade spáchaného trestného činu v rozpätí až do 5 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona), nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Práve pre vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/ písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.